

Kedjereaktionen

av Camilla Prell Weichel

Lisa Marques Jagemark i Ystads Allehanda:

"Det är svårt att sätta fingret på Camilla Prell Weichls debut. Novellsamlingen är finslipad in i minsta detalj, språket stämmer och omslaget är snyggt. Ändå glömmet jag snabbt bort det jag just läst. Det är väldigt bra, men inte omskakande.

Det handlar om tragedier ? och oron inför dem. Inte stora naturkatastrofer eller olyckor, utan de som skakar om vanliga människor i vardagen. Som att plocka upp en liftare, en otrohetsaffär på gymmet, en jobbig gynekologisk undersökning, eller en bästa vän som försvinner.

Några noveller sticker dock ut, speciellt när Prell Weichl bygger upp den illavarslande stämningen till något som påminner mer om skräck eller en psykologisk thriller. Berättelserna rör sig alltid nära in på sina huvudpersoner, låter dem skildra sin upplevelse, oavsett om de är pålitliga eller inte. Det skapar en krypande katastrofkänsla och öppnar för oväntade (men för novellformatet typiska) twistar.

Jonahs djupa ilska sipprar långsamt in mellan raderna och bygger upp mot ett darrande slut.

I titelnovellen "Kedjereaktion" till exempel, där Jonah lyssnar på ett ring-in-program på radion i en bilkö, samtidigt som han ser tillbaka på uppväxten och reflekterar kring sitt förhållande. Jonahs djupa ilska sipprar långsamt in mellan raderna och bygger upp mot ett darrande slut.

Eller den strålande berättelsen "Fördämningen", om en kvinna som går runt i ett för dyrt hus med den febriga dottern i famnen och de två pojkarna lekande i regnet utanför. Snart ska de resa till barnens farfar, men det tar emot. Den obehagliga stämningen genomsyrar allt, och får även de minsta sakerna att verka skräckinjagande, trots att vi aldrig får veta vad själva faran är. Lena Nöjd:

Lena Nöjd i Dagens bok:

Medelklassmänniskorna i novellsamlingen Kedjereaktion skildras i en anspråkslös vardaglighet. Det är lätt att le hummande i mötet med familjen som innan bilsemestern har printat ut sidor från olika reseguider och markerat utflyktsmål de vill besöka. Eller tonårsbästisarna som bygger en snöigloo i radhusområdet. Kvinnan som börjat träna på gym och vill komma i bra fysisk form är också lätt att känna igen. Alla tycks leva helt vanliga liv utifrån vad man kan se från utsidan.

Prell Weichl använder sig av mycket finkalibrerade verktyg i sitt berättande och allteftersom jag läser känner jag mig som inmålad i ett hörn av obehag. Personerna har nämligen stora likheter med valfri kollega på jobbet eller någon av grannarna i huset där jag bor. Undantaget är att boksidornas antihjältar drar galet sneda slutsatser i sina tankar utan att jag riktigt fattar. Flera av dem har en liten skevhet och de ger mig faktiskt mardrömmar.

Lite undrar jag om dessa personer är en metafor för den skandinaviska medelklassmänniskans livsstil som går raskt mot sin egen undergång? Introverta tankar som fastnar i egna spår. Individualism i sin

extremaste form kombinerat med en oförmåga att avläsa omgivningen. När den upplevda orättvisan når sin kulmen, är enda utvägen att explodera. Eller ramla ner i ett slukhål som plötsligt öppnar sig under fötterna.

När det yttre livet bjuder på törnar slås jag av det obefintliga tankeutbytet mellan de vuxna. Däremot växer den inre pressen, som är mycket skickligt gestaltat. Jag jämför sig med andra och upplever en hierarki med tydlig under- och överordning. De reagerar till en början lite aningslöst, sedan växer deras ångest likt den som kartonger måste känna när de pressas ihop i återvinningsmaskinen.

Om tillit vore ett vitamin, tror jag att människorna i Kedjereaktion lider av ett livshotande underskott på just detta. Läkaren skulle studera deras lämnade blodprover med bekymrad min och skriva ut ett kraftfullt vitamintillskott. Men jag antar att sådana tabletter inte fungerar på den som befinner sig alltför nära det svarta gapet.

Det snitsigt formgivna omslaget har en varningsskylt för den som åker i hissen. På formgivarspråket tolkar jag in att det alltid finns en risk under en färd – och att det Goda Livet hastigt kan förvandlas till ett fall.